

‘Sta af en toe stil, het hoeft niet altijd’

Tekst: Herma van den Pol
Foto's: Anjo de Haan

LILIANE KLEVER, LOON- EN AANNEMINGSBEDRIJF
THEO KLEVER BV, PARTNER IN DE CUMELASECTOR

Ze woont er, werkt er en haalt er veel plezier uit: Loon- en aannemingsbedrijf Theo Klever. Als partner van eigenaar Theo Klever en moeder van bedrijfsopvolger Thieu speelt ze een belangrijke rol. Dat realiseerde ze zich nog meer toen ze door ziekte gedwongen tot stilstand kwam. Met een goede raad voor iedereen: “Sta af en toe stil, het hoeft niet altijd.”

‘DE GROEI VAN LILIANE’S ROL BINNEN HET BEDRIJF HIELD GELIJKE TRED MET DE GROEI VAN HET AANTAL WERKNEMERS’

Theo en Liliane Klever maken efficiënt gebruik van elke vierkante centimeter op het in Harmelen gevestigde Loon- en aannemingsbedrijf Theo Klever BV. Dat doen ze om alles in het groeiende bedrijf een plaats te kunnen geven. Nu wachten ze op de nieuwste aanwinst, een elektrische Hooby. In de samenwerking tussen Liliane en Theo blijkt zij de iets zakelijker kant van het bedrijf te zijn. “Theo is impulsiever en vriendelijker”, schetst Liliane het verschil tussen haar en haar man.

Het kantoor waar Liliane haar werk doet, zit in het woonhuis. Dat is heel praktisch. “Handig, want Theo werkt vaak op zaterdag mee op het bedrijf, om op zondag te gaan sleutelen aan machines. Sleutelen is zijn hobby”, vertelt ze. Het nadeel is dat werk en privé door elkaar heen lopen, iets wat ze in het verleden gewoon namen zoals het was. Liliane’s hobby staat naast het bureau waaraan ze werkt. “Ik ben een fanatieke EHBO’er. Daarvoor ga ik naar tentfeesten en evenementen. Dat mis ik heel erg”, zegt ze. Het is iets wat niet kan doordat ze midden in een behandeltraject tegen kanker zit. Normaal en zelfs tussen de behandelingen door heeft de ondernemersvrouw net zoveel energie als haar man. “Officieel werk ik twintig uur voor het bedrijf”, vertelt ze. Op de vraag hoeveel uren het onofficieel zijn, begint ze te lachen. Haar carrière op het loonbedrijf begon in de administratie. “Dat was in 1992, nu 31 jaar geleden. Ik werkte daarnaast op het hoofdkantoor van DLV”, vertelt Liliane. Ze stapte op papier nooit in het bedrijf, maar in de praktijk runt ze het bedrijf met Theo. “De belangrijke beslissingen nemen we samen.”

DUUR BEHANG

Door de groei veranderde de rol van Liliane. “In 1991 kreeg Theo een mobiele telefoon. Vanaf dat moment konden we de hele dag met hem schakelen in plaats van alleen voor en na het werk”, vertelt Liliane. Met de rust in de cabine was het gedaan. “Wat aan de ene kant wel weer gemakkelijk was, maar het heeft dus ook een keerzijde”, zegt Theo. Liliane, die op kantoor zat, ging hierdoor een grotere rol innemen. “De digitalisering ging door en er kwam e-mail bij. Ook kregen we

te maken met steeds meer regelgeving. Wij zien daar in ons bedrijf het resultaat van terug. Tegenover elk uur werken met een machine staat bijna een uur administratie”, stelt de ondernemersvrouw vast. Hierdoor kon Liliane het werk niet allemaal alleen blijven doen en kwamen er extra handen bij. Zo werkt ze nauw samen met werkvoorbereider Collin Boere en heeft ze een collega die de urenregistratie voor haar doet.

SECTORINITIATIEF

Liliane hield al diverse schema’s bij en daar kwam een belangrijke bij toen Theo in een aanbesteding CO2-Prestatieladder niveau 5 beloofde. “Dankzij een voormalig stagiair beschikten we al over 3. En Theo vulde zo in: we gaan 5 halen. Daar hadden we dan een jaar voor. Op zo’n moment is hij impulsiever en positiever dan ik”, aldus Liliane. Hoewel ze wat zorgen had over de haalbaarheid besloot ze er toch voor te gaan en het lukte. Ze slaagde erin om voor het bedrijf het certificaat te halen. “Toen waren we een van de weinige bedrijven die dit hadden. De aanbesteding bleek ook nog een van de meest winstgevendende projecten tot nog toe te zijn.” Uit het ‘duurste behang op het bedrijf,’ zoals ze het zelf omschrijft, valt goed op te maken hoe belangrijk ze is. Zo beschikt het bedrijf naast de CO2-prestatieladder niveau 5 over: VCA**, ISO 9001, Groenkeur Groenvoorziening en Groen-

‘IK BEN HEEL OPEN OVER WAT MIJ OVERKOMEN IS, OOK OM ANDEREN ALERT TE MAKEN EN TE WAARSCHUWEN’

LOON- EN AANNEMINGSBEDRIJF THEO KLEVER BV

Toen de broer van Theo in 1977 klaar was met school besloten hun ouders een bedrijf voor hem op te richten. Op het moment dat Theo klaar was met school stapte ook hij in het bedrijf. Twaalf jaar later besloot zijn broer om uit het bedrijf te stappen. Hij ging verder als zzp’er. Dat was het begin van Loon- en aannemingsbedrijf Theo Klever BV. Waar het bedrijf zich eerst vooral bezighield met agrarisch loonwerk kwam daar na verloop van tijd verhuur bij. Weer later ging het zelf werk aannemen. Bij alles blijven de Klevers zichzelf uitdagen en goed kijken naar de ontwikkelingen. Zo waren ze een van de eersten in de sector met CO2-Prestatieladder niveau 5. Ook de elektrische Hooby past helemaal in dat plaatje. Nu stapt Thieu langzaam in het familiebedrijf. Zijn jongere broer zit nog op school.

keur Boomverzorging en KleurKeur. “En ik ben bezig met de voorbereidingen voor de Veiligheidsladder”, zegt ze.

Hoe de rol van de vrouwen in het bedrijf door de jaren heen veranderde, zag ze ook terug bij het sectorinitiatief. “Tien jaar geleden was ik daar nog maar een van de twee of drie vrouwen. Toen zat ik vooral tussen eigenaren en werkvoorbereiders en ging het veel over techniek. Nu bestaat de groep bijna voor de helft uit vrouwen en lijkt het meer over processen te gaan.”

Waar ze veel steun aan heeft, zijn andere cumelavrouwen tijdens bijvoorbeeld de Vrouwen VIP dagen. Die mist ze dit jaar door haar ziek zijn en dat vindt ze heel erg. “Het was voor ons bijna de belangrijkste reden om lid te worden”, vertelt ze. “De leuke contacten en de herkenning maken het waardevol. Bijvoorbeeld toen de kinderen nog op school zaten. Toen zeiden ze van school tegen mij: je werkt toch thuis, dus je kunt klassenmoeder worden. Dat heb ik gedaan, alleen zat ik 's avonds het werk in te halen. Het is zo leuk om te horen dat je niet de enige bent die dit soort dingen meemaakt”, aldus de ondernemersvrouw.

STIL STAAN

Het bedrijf en Liliane maakten de laatste dertig jaar grote sprongen. Twee ontwikkelingen zorgen er voor dat gedachtes die er misschien eerder al waren maar geen ruimte kregen nu toch een rol zijn gaan spelen. “Theo riep altijd al op zijn zestigste te willen stoppen, dus dat is niet nieuw”, lacht Liliane. Wat wel nieuw is, is dat Thieu het bedrijf wil overnemen en dat Liliane te maken kreeg met kanker. “De overname zwengelt gesprekken aan over de toekomst van het bedrijf”, vertelt ze. “Hoe ziet Thieu dat? Wat wil Theo? Twaalf jaar geleden is er al een stuk grond gekocht aan de andere kant van de Rijn. Die gebruiken we voor de stalling van machines, maar daar willen we uiteindelijk een nieuwe locatie gaan ontwikkelen. Ook zien we goede kansen in het werk aan het spoor. Dat is mede de reden dat we graag de Veiligheidsladder willen en Thieu zijn papieren haalde voor gereedschapsmachinist.”

AF EN TOE EEN DAG VRIJ

“Ook zorgt Thieu ervoor af en toe een dag vrij te zijn”, zegt Liliane, die inziet dat dit goed is. “Ik deed dat nooit. Jongeren doen dat beter. Het hoeft niet altijd”, zegt ze. Mocht ze die gedachtes al hebben gehad voordat ze de diagnose kanker kreeg, tijdens het herstel van de operatie werd ze gedwongen om stil te liggen en kwam er tijd om na te denken. “Ik ben heel open over wat mij overkomen is, ook om anderen alert te maken en te waarschuwen. Zo liep ik al een tijdje rond met vage klachten. Toen ik uiteindelijk naar de arts ging, bleek ik eierstokkanker te hebben en was een grote opera-

tie nodig om het gezwel weg te halen. Theo durfde de vraag te stellen of het er al lang zat. Waarschijnlijk was dat wel zo, zei de arts. Ik heb steeds gedacht: het komt wel. Je gaat door. Nu ben ik in elk geval nog tot half februari onder behandeling. Van andere cumelavrouwen kreeg ik heel veel mooie bloemen na de operatie. Heel fijn.”

MEER UIT HET HOOFD HALEN

Toen ze zelf stil kwam te staan, zag ze hoe iedereen maar doordraafde. “Maar je moet ook stil kunnen staan om je af te vragen: waar staan we? Wat willen we? Zijn we op de weg die we willen zijn?”

Wat ze ook zag, is dat er te veel in het hoofd zit. “We moeten veel meer gaan delen”, zegt ze. Zo ziet ze bij zichzelf dat ze nooit de tijd neemt om zaken op te schrijven. “Zo liepen we toen ik niet kon werken er tegenaan dat degene die mijn werk wilde doen niet in het programma kon komen. We factureren in hetzelfde programma, dus dan verwacht je dit niet”, aldus Liliane.

Liliane vergelijkt het met de SWAT-analyse die ze maakte voor de VCA. “Ik maakte er een voor de werkvoorbereider, maar voor mezelf deed ik dat niet”, vertelt ze. Ze ziet dat als iets waar ook wat voor moet komen. “Voor de ondernemer en de partner is het belangrijk om daar aandacht aan te besteden.”

Voor het bedrijf zelf ziet ze goede kansen richting de toekomst. “Er zit toekomst in, in een slankere vorm. Als we meer projecten doen die echt bij ons passen en we kritischer kunnen kijken naar aanbestedingen zie ik een goede toekomst”, stelt ze vast. Voor Thieu is het vooral belangrijk een partner naast zich te krijgen die begrip heeft. Want wat het verhaal van Liliane laat zien, is dat je met een bedrijf nooit weet hoe het gaat lopen. “Een partner die naast je staat, is heel belangrijk.”

‘ALS WE MEER PROJECTEN DOEN DIE ECHT BIJ ONS PASSEN EN WE KRITISCHER KUNNEN KIJKEN NAAR AANBESTEDINGEN ZIE IK EEN GOEDE TOEKOMST’

VROUWEN IN DE CUMELASECTOR

Tijdens de serie ‘Vrouwen in de cumelasector’ uit 2021 bleek dat veel vrouwen op dezelfde manier als Liliane van start gaan in het familiebedrijf. Veel vrouwen vertelden voor de camera wat hun rol is en hoe ze daar tegenaan kijken. Scan de QR-code en kijk de video's terug.